

நாவலர் திட்டம்

நாவலர் புகழ் பரப்பும் நல்ல தமிழ் ஏடு

குரல்: 1

ஒலி: 9

புரட்டாதி

1986 - 09 - 01

விலை: ரூபா 2 - 00

நாவலர் சௌவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிலையம்

நாவலர் கல்விப் பணிகளைத் தொடரும்

தமிழருக்கான இலவச உயர்கல்வித் திட்டத்தை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்திய முன்னேடி நல்லைநகர் ஆறுமுச் நாவலர் பெருமான். அவர் தமது தமிழ்ப் புலமை என்ற கட்டுரையில் தமது உயர் கல்வித்திட்டத்தைச் சிறப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். நாவலர் பணிகளைத் தொடர அமைக்கப்பட்ட நாவலர் அறங்காவற் குழுவின் அங்கமான நாவலர் சௌவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிலையம் விசய தசமித் திருநாளில் நாவலர் வழியில் உயர் கல்விப் பணிகளைத் தொடங்குகிறது—இவ்வாறு மேற்படி நிறுவனங்களின் தலைவரும் யாழிப்பாண மாவட்டக் கல்விப் பணிப்பாளருமான திரு. இரா. சுந்தரவிங்கம் நாவலர் சௌவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிலையச் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் உரையாற்றும்போது குறிப்பிட்டார்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மறுமலர்ச்சிக்கான முயற் சிக்கி பரவலாக நடைபெற்றவரும் இன்றைய கால கட்டத்தில் ஈழத்தின் சௌவத் தமிழ்ப் பேரவீரர்களின் ஒத்துழைப்போடு பிரவேச, பால பண்டித, பண்டித வகுப்புக்களை நிலையம் நடத்த முன்வந்துள்ளது. இதனையொட்டிய எழுத்தி விழாவும் வகுப்புக்களின் தொடக்க விழாவும் 12-10-1986 ஞாயிற்றுக் கிழமை மு. ப. 9-00 மணிக்கு வண்ணை. நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெறும். இது தொடர் பாக மேற்படி நிறுவனங்களின் செயலரும் வண்ணை நாவலர் மகாவித்தியாலய அதிபருமான திரு. ப. சிவஞானசப்பிரமணியம் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையைக் கீழே தருகிறோம்:

பண்டித வகுப்புகள் ஆரம்பம்

கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (சா. த.) பரீட்சையில் தமிழ், சணிதம் உட்பட ஆறு பாடங்களில் சித்தி எய்தியவர்கள் பிரவேச பண்டித வகுப்பிற் சேர்ந்துகொள்ளத் தகுதியுடையராவர்.

கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (உ. த.) பரீட்சையில் ஒரே தடவையில் குறைந்தது மூன்று

பாடங்களில் சித்தி எய்தியவர்கள் அல்லது பிரவேச பண்டித பரீட்சையில் சித்தி எய்தியவர்கள் அல்லது பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் தராதரப் பத்திரம் உடையவர்கள் பாலபண்டித வகுப்பில் சேரத் தகுதி உடையவராவர்.

பண்டித வகுப்பிற் சேருவகற்கு பாலபண்டித பரீட்சையில் அல்லது அங்கிகிரிக்கப்பட்ட பல்சலைக் கழகத்தின் முதல் நிலைப் பரீட்சைகள் (உ.ம.: GAQ, GSQ) அல்லது அதற்குச் சமமான பரீட்சைகளில் சித்தியெய்தி இருக்கவேண்டும்.

விண்ணப்ப முடிவு திகதி 3-10-1986. விண்ணப்பப் படிவங்களை சுய விலாசமிட்ட நீண்ட கடித உறை அனுப்பி, செயலார், யா/வன். நாவலர் மகாவித்தியாலய தருமகர்த்தா சபை, யாழிப்பாணம் என்ற விலாசத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நேரிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இவ்வகுப்புக்கள் தொடர்ந்து சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் நடைபெறும். கட்டணம் எதுவும் வகுவிக்கப்படமாட்டாது.

இவ்வகுப்புக்களில் கலந்து கொள்வோர் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத் தேர்வுகளுக்குத் தோற்றுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்படும்.

உபநிடத்தும் கூறும் பொருள்

வினா: உபநிடதங்கள் கூறும் பொருளைத் தொகுத்துரைத்து அது கூறப்பட்ட வகையை யும் விளக்குக.

சீவாத்மாவானது பிரபஞ்சத்தின் புறக்கவர்ச்சி களிலிருந்து விடுபட்டுத் தன் அகமுக அறிவாராய்ச்சி யிலே காணும் அநுபவ உண்மைகள் உபநிடத்துப் பொருளாயிருக்கின்றன. அகமுக சாதனங்களாகிய இந்தியங்கள், பிராணன், மனம், புத்தி, அறிவு. இருதயம் முதலாயவற்றின் நிலையையும் தொழுற்பாடு களையும் உற்றுணர்ந்து அவற்றின் மூலம் மனைத்தவரீதியாக மிக மிக நுண்ணிய ஆய்வுகள் நிகழ்ந்திருப்பதை உபநிடத்துப் பொருள் மூலம் உணர முடிகிறது. பிராணன் முதலாகிய இவற்றை எய்லாம் இயக்கிச் செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் அதை வஸ்து ஒன்றின் இருப்பைத் தெளிவாகக் கண்டு அதனியல்பை அறிந்து அதை அடையும் அளவுக்கு அந்த ஆய்வுகள் சென்றிருக்கின்றன. தைத்திரீய உபநிடத்தில் வரும் ஆனந்தவல்லியில் 'பிரஹமவித் ஆப்னேதி பரம்'—பிரமத்தையறிந்தவன் மேலான நிலையை அடைகிறோன் — எனவும் சாந்தோக்கியத்தில், பிரமபுரம் எனப்படுவதாகிய இந்தச் சரீரத்தில் தஹர புண்டீக விடு — (இருதய வெளியில்) ஒன்றுள்ளது. அதனுள் நுண்ணுகாசம் ஒன்றுண்டு. அசில் எது இருக்கிறதோ அது அறியப்பட வேண்டும், தளியப்பட வேண்டும், அடையப்பட வேண்டும் எனவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் உண்மையே உபநிடத் உண்மை எனலாம்.

ஞானம் ஒன்றே இவ்விதமான குறிக்கோளை அடைவதற்கு நேர்முக சாதனம் என்பது உபநிடதங்களின் ஏகோபித்த முடிவாகும். ஐதரேய உபநிடத்தின் மூன்றும் பகுதியில் கம்ஞானம், ஆய்ஞானம், விஞ்ஞானம், ப்ரக்ஞானம் என வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கும் மெய்ஞ்ஞானம் இக்குறிக்கோளை அடைவிக்கும் ஞானமாம். எவர்க்கெனினும் இம் மெய்ஞ்ஞானம் திடுடிப் பெண்டேரே பாய்ச்சிலில் வந்து விடாது. மேற்குறித்த அகமுக ஆய்வுகளின் சார்பில் படிமுறையாக மேற்கொள்ளப்படும் தியானம், பாவணை, உபாசணைகளின் மூலமே அது வந்தேற வேண்டும். ஆதலால் தியானம், உபாசணை என்பன பற்றிய விளக்கங்கள் உபநிடத்துப் பொருளில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. ஞானப்பேற்றுக்கு முன்னேடியாகவளை கிரியைகள் பற்றிய தத்வார்த்த விளக்கங்களும் ஞானங்களை வருவிக்கும் என்பது உபநிடத்துப் 'பொருளில் 'யஜ்ஞம்' பற்றிய விளக்கங்களும் தவிர்க்க முடியாத வகையில் இடம் பெறுவதுண்டு. சாந்தோக்ய உபநிடத்தின் முற்பகுதி யஜ்ஞம் பற்றியதாயே யிருத்தல் குறிப்பிடத்தகும்.

தியானம் என்ற விஷயத்தில் முதன்மை வாய்ந்து ஒங்காரத் தியானம். சாந்தோக்யம் முதலாம்

அத்தியாயத்து இரண்டாம் பிரிவில் இது 'உத்கிதம்' என்ற பெயரால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ப்ரஹமதாரண்யக உபநிடத்தில் முதலத்தியாயத்து மூன்றும் பகுதி 'உத்கிதப் ப்ராஹ்மணம்' என்றே பெயர் பெற்றிருக்கின்றது. அதர்வசிகை உபநிடத்திலும் உத்கிதம் பற்றிய விளக்கம் உண்டு. தைத்திரீய உபநிடத்தின் 1—4 என்ற பகுதியில் பிரணவோ பாசணை பேசப்பெறும். பாண்டுக்யம் என்ற உபநிடத்முழுக்கூறும் இதனையே பேசுதல் காணலாம்.

உபநிடதங்களில் மிக விரிவானதாகிய சாந்தோக்கிய உபநிடத்தில் தஹரவித்தை, மதுவித்தை, சாண்டில்யவித்தை, புரூஷவித்தை, பஞ்சாக்ளிவித்தை போன்ற அம்சங்கள் உபாசணை விதிகளாக இடம் பெற்றுள்ளன. பிரஹமதாரண்யத்திலும் 2—4 என்ற பகுதியில் மதுவித்தை காணப்படும். காயத்திரி உபாசணையும் சாந்தோக்கியத்தில் உண்டு, எந்த ஒரு உபாசணையும் தியானத்தின் அங்கமாகவே அமையும். அது தியானத்திலேயே சென்று நிறைவரும் என உபநிடதங்கள் கூட்டும். முற்குறித்த உத்கிதம் என்ற பிரணவத் தியானம் கூட, 'சாமன்' என்ற ஒரு வகைக் கிரியா உபாசணையின் பூர்த்தியம்சமாகவே சாம வேதத்தில் உள்ளது. காயத்திரி உபாசணை முடிவில், 'நானே எல்லாமாயிருக்கிறேன்' என்ற தியானிக்கும் ஒரு முறை இருப்பதையும் சாந்தோக்கியம் தெரிவிக்கின்றது. உபாசணைகள் மட்டுமன்றி சாதாரணமாக நிகழும் நுண்பொருளாய்வுகள் கூடத் தியானத்திலேயே சென்று முடியும் நிலை இருத்கல் அறியத்தகும். தைத்திரீய உபநிடத்தின் மூன்றும் பகுதியாய், பிரகு வல்லியில் பிரமம் எது என்ற அராய்ச்சி தொடங்கி 'அன்னம் ப்ரஹம', 'ப்ராஹேபரஹம்', மனே ப்ரஹம, 'விஞ்ஞானம் ப்ரஹம' 'ஆனந்தம் ப்ரஹம' என்று முடிகிறது. அதன் முடிவில் ஐந்தையும் ஒரு நோக்கில் அன்னம் எனவே கொண்டு 'அஹம் அன்னம், அன்னதோஹம்' — நான் அன்னம், அன்னத்தை உண்பவன் நான் — என்ற தியானம் இடம் கெட்டு விட விரும்புகிறது. இவை யெல்லாம் ஓரளவில், தியானமே உபநிடத்தத்தின் முக்கியப் பொருள் எனக் கூடிய நிலையை உணர்த்துகின்றன.

இத்தியானே பாசணைகளின் இலட்சியாராயுள்ளது 'ப்ரஹம'. அதை அறியும் அறிவே மெய்யறிவு. அதை அறிக்கவனே விதவான். அவனே 'ப்ரஹம வித' என்பது உபநிடத்ததொனி. அதற்கேற்ப, எது ப்ரஹமம் என நிகழ்த்தும் ஆய்வுகளும், அதன் பரத்துவ இயல்புகள் பற்றிய விளக்கங்களும் உபநிடதங்களில் வெகுவாக இடம் பெறும். ஐதரேய உபநிடத்தின் மூன்றும் பகுதியில் ப்ரஹமம் எது? ப்ரஹமம் அல்லாதது எது? என்ற ஒரு ஆய்வு நிகழ்ந்திருத்தல் காணலாம். ப்ரஹமதாரண்யம் 2—4 இல் புலன்றிவி

நாவலர் பெருமான் 4-2

நாவலான் இருப்பும் பணிகள்

அஜைவருக்கும் கல்வி யை ஒரே சமயத்தில் புகட்டும் கல்வி நிலையங்கள் எங்கும் கோற்றுவிக்க வேண்டும் என்னும் அவா (நாவலரிடம்) மிக்கிருந்தது. ஆனால் அவா நிறைவேறு தற்குப் போதிய செல்வத்தை எங்கிருந்து பெறுவது? யாவர்க்கும் இவங்களைக் கற்கிச்கும் ஆசிரியர்கள் வேண்டுமோ. உணவும் உறையும் நூல்களும் இவங்களைப்பற்றி எங்கும் தயிழூக்கும் கற்றுக்கொண்டு வர்கள் அத்துணை வசதிகளும் செய்வதற்குரிய மனமிருந்ததே தவிர, பணம் இல்லையோ! என் செய்வார்.

அந்தாளில் யாழ்ப்பானத்தின்கண் கொட்டில் களில் மாணவர் சிலரைக் கூட்டிப் படிப்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் செல்லர், தெருவின் கண்ணுள்ள திண்ணைகளிலே பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியரும் வர்கள். இவர்கள் மாணவர்களால் கொடுக்கப்பெறும் குறைந்த தொகையிலே கொண்டு வாழும் நிலையினர். இம்மை மறுமைக்குரிய தயிழ்க்கல்வியும் சமயக்கல்வியும் ஒருங்கே கற்றவரும்லர். ஆகவே, சமயக்கல்வி எங்கும் கற்றுக்கொடுக்கப்படாத நிலைமையும் இவரை மேலும் தூண்டுவதாயிற்று! "இருமைக்கும் இன்பம் பயக்கும் இரு வகைக் கல்வி நலமும் பெறுதார் பிறந்தும் பிறவாதாரே. அவர்தம் வானுள் வீணாவதே" என் இரக்கங் கொண்டார். யாழ்ப்பான மக்களையே துணையாகக் கொண்டு எவ்வாறேனும் ஒரு கல்வி நிலையாவது தோற்றுவித்தேயாக வேண்டும் என்று உறுதி கொண்டார். அந்த உறுதி 1848 ஆம் ஆண்டிலே, யாழ்ப்பானம் வண்ணுபண்ணையிலே சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை என்ற பெயருடன் ஒரு கல்வி நிலையம் அமைக்கக் காரணமாயிற்று. இக்கல்வி நிலையத்திற்கு ஆசிரியராகத் தம்பால் பயின்ற திரு: சதாசிவம்பிள்ளையர்களையே தொண்டாற்றப் பணித்தார். வித்தகம் பேசாது பணிசெய்யும் உத்தம ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் இருதியமே பெறுது உழைக்க ஒப்புக் கொண்ட பெறுந்தகைமதான் என்னே! அஃதன் நியும், இவரும் நாவலரும் இல்லந் தோறும் சென்று பிடியரிசி வாங்கி, அதனால் வரும் பொருளை மாணவர் கல்விக்குப் பயன்படுத்தினார். இனிய மலர்களும் நறிய கணிகளும் கொண்ட மரச் செறிவுடைய சாலைகளை அமைத்து அறந்தலை நின்றார் வாழ்ந்தார். நீரே வேட்கை தணித்தற்குரிய குளந்தொட்டு அறஞ் செய்தோர் இருந்தனர். பசிப்பிள்ளை போக்கும் அன்னத்திரங்களைக் கட்டினார் உறைந்தனர். ஆலயங்களை அழுகும் எழுப்பிய அருள் வள்ளுகள் நிலவினர். அவர்களேல்லாம் தலைசிறந்த அறமாசிய கல்வி கோயில் நிறுவுதலைப்பற்றி நிலைக்கவில்லைப் போலும்!

ஆகவேதான், நாவலர் இரந்து அரிசி பெறவேண்டிய தாயிற்று. சோலைகளும் சாலைகளும் குளங்களும் கோவில்களும் அமைப்பதைவிட, கோடி புண்ணியை தருவது எழுத்தறியா மாக்கனுக்குக் கல்வியூட்டுவதன்கூறு? இந்த உண்மையை நாவலர் உணர்ந்ததாலேயே, வீடுதோறும் சென்று இரந்தார், இரத்தலை

வித்துவான்

கா. மாயாண்டி பாரதி

இழிவென்று எண்ணினால்லவர். "கயென இரத்தல் இழிந்தன்று" என்று இடித்துரைக்கும் சங்ககாலசீசான்றேர் பொன்னுரை அறியாதவர்கள். பின் இரத்தலை மேற்கொண்டது என? ஒருவன் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாதவையே இரந்துண்டு வாழ்தலே இனிடென்று கருதுவானுக்கி அவன் மகன் அல்லன். ஆனால், தன்னவங் கருதாது பிறர்க்குற்ற இடர் களையச் செய்யும் எந்தச் செயலும் இழிவென்று கருதப்படாதன்றே. இரத்தலின் இன்னது இல்லை என்ற இலக்கணம் இவர்களைக் கட்டுப் படுத்துமோ? புலவர் பெருமக்கள் இரந்துண்ணும் வாழ்க்கையே கொண்டிருந்தனர் என்பதை அறிவோமன்றே? பொருள்தேடும் நாட்டமில்லாது அறிவையே தேடித் திரிவதே அவர்கள் வறுமைப் படும் காரணமாகும். அதுவுமன்றி, அரசர்கள், வள்ளுகள் முதலியோரிடத்து இரந்து பெறும் சிறந்த பொருளையும் தமக்கே யுரியதென நிலைக்காமல் யாவர்க்கும் கொடுத்து வாழும் இப்ப வாழ்வமாகும். இறுதியாக, அவர்கள் நாட்டின்கள் வாழும் நல்லோர் புகழ் நானிலத்தில் என்றும் குன்றுகிறுக்க முயன்று பாடுந் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருத்தலுமன்றே? இவையாவும் இரத்தலை மேற்கொள்ளும் காரணங்கள் என்றாலும், அறிவுப்பசியை மக்களிடத்தே அறவே போக்கும் அருந்தொண்டை மேற்கொள்ளும் சிறந்த காரணமே அவர்கள் இரவளராதற்குரிய அடிப்படையாகும், இதனை அவர்கள் இழிவென்று கருதினார்இல்லை; பாடினாரும் இல்லை. தன்னை வாழ்வை நினைந்து இரத்தலே இழிவடைத்து என்பது அவர்தம் உள்ளக் கருத்தாம். இந்த எண்ணமே நாவலரை இரக்குமாறு உந்தியது என்பதற்கு ஜயமுள்ளதோ?

இல்வாறு வீடுதோறும் படி ஏறிப் பெறும் பிடியரிசியால் பள்ளி நடைபெறுவதாயிற்று. யாழ்ப்பாளைக் கல்வி நிலையத்தில் அணித்தேயுள்ள ஒரு இடம் விற்பனைக்கு வந்தது. அந்த இடத்தை வாங்கினால் கல்வி நிலையம் கட்டுவதற்குப் பொருத்தமாயிருக்கும் என்று நாவலர் எண்ணினார். வித்தியாசாலை நடை (7 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

நாங்கள் ஆர்? நிதியமான ஆத்மாக்கள் நாங்கள். ஆன்மாவான நம்மை ஆக்னீவர் ஆற்மில்லை; ஆகவே அழிப்பவரும் ஆருமில்லை. ஆன்மாவான நமக்கென ஆக்கப்பட்டவை இந்த உடலும் உலகமுமே. அவையும் அரசின் உலக்களத்தில் அரசால் வாரித் தெடுக்கப்பட்டவை அல்ல. அதனால் அவற்றையாவது அழிக்கும் அருகதை அரசுக்கும் இல்லை.

இந்த உடலில் ஒரு துண்டையோ உலகில் ஒரு கூற்றையோ அகில வல்லரசுகளும் ஒன்று சேர்ந்து கூட ஆக்கித் தரமுடியாது. எனில், அழிப்பதற்கு ஆவர்கள் யார்? இவற்றையெல்லாம் நோக்கமறிந்து ஆக்கித் தந்தவர் ஒருவர் உளர். அடிக்கிற காற்றே அன்றை வந்து எதர்காற்றுக்குத் தாக்குப்பிடிக்க மாட்டாமல் பிடர்ந்து உதிர்ந்து போகும் பிண்டமாகிய இந்த அரசு போல்வாரல்லர் அவர். அதற்கெதிர் நிதி துயமாய் உயர்க்குயிராய் நீங்காது நம்மோடிருப்பவர் அவர், அவர் அநுசரணையாலன்றி அரைக்கண வாழ்வு கூட நமக்கமைவதில்லை. அவர் தஞ்சமொன்றே நமக்கென்று முள்ளது. தஞ்சமான தஞ்சாவூருக்கையில் அஞ்சவதற்கணன் அவசரம்!

அங்கு தென்முகமாய் திறசிலே கண்ட காட்சி யாய் வீற்றிருக்கிறார் ஆறுமகர். நஸ்லதெல்லாம் தன் பாற கொண்ட செல்ல நல்லூரில் எல்லவருங்கண்டு தொழி எழுந்தருளியிருக்கின்றது அந்த அறுமுகப் பிரமம், முழுமதி அன்ன முகங்களாறு— முந்நான்காகும் விழிகளினருள் — வேல் — வேறும் படைகள் பன்னிரண்டு - அழகிய கரம் சராறு - அணி மனித தண்டையார்க்குஞ்சு சரண் — என்ற வடிவில் அன்றைய மகேந்திரப் போர்க்களத்தில் அந்தச் சூருணைதிர் மட்டுமல்ல இன்றைய நல்லூரில் எம்மவர்க்கெதிரிலும் தோற்றமளிக்கின்றார் அவர். (தேவரைக் குடி குலைத்த அன்றைய சூரன் அக்காட்சி கண்டு அடங்கினமாதிரி இன்றைமைக் குடிகுலைக்குஞ் சூரும் இக்காட்சி கண்டாங்கினால் அடங்கட்டும்.) சிவபோகியரின் குண்டவினி யோகத்திற் பொருந்தும் நவதண்ட சாதனையில் (திருமந்திரம் 4.4) எந்தை பிரானுக்கு இரு மூன்று பொறிகளாய், கந்தகவாயி கலந்து தந்தை தன் முன்னே (அங்கு சரவணப் பொய்கையில் மட்டு மல்ல இங்கும்) தோன்றும் சண்முகர். (நவகுண்டம்

அஞ்சவமோ நாங்களெடி

12) வேறு வேறான ஆறுதாரங்களும் ஒரு ஏஞ்சினைந்து தொழிற்பட்டுப் பலன் காட்ட அங்கே வைத்தியக்கும் ஆறுமுகர் — அவர்தான் இவர் — அங்கே அரசு வீற் றிருக்கின்றார். அன்று தமிழ் மன்னரது இராஜநாளி யாயிருந்த நல்லூர் இன்று இவரது இராஜநாளி. இங்கத்தையே இராஜ கெம்பீர நாடானு நாயகன்' இவரே என்பது ஆருபத்து நாங்காம் உற்சவத்தில் எல்லோருக்கும் விளங்குமே!

அகன்று பரந்துயர்ந்த வெள்ளி விமானத்தில் அமர்ந்து அவர் தருந் திவ் சிய க்டெஜாமபக் காட்சி, 'வெள்ளிமால் வரைக் கயிலையில் வீற் றிருக்கும் வள்ள லார்' நினைவை அப்படியீடு பிரதிபலிக்குமே! அக்காட்சியிற் சொக்கிப் போய் உச்சிக் கூப்பிப் கைபி னராய் ஆங்காங்கு ஸ்தம்பித்து நிற்கும் பக்த வெள்ளப் பரப்பை என்னென்பது! அவரது உல்லாசப் பவணியில் விண்ணங்கும் மண்ணும் வீதியும் வளாகமும் எங்கெங்குந் தங்கமயமாகுமே!

நல்லை ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி!

இந்த ஆறுமுகனேதான் எங்கள் தஞ்சம். இந்தத் தஞ்சமான தஞ்சமிருக்கையில் பஞ்சத்தை நம்பக்கம் முடுக்கிவிட்டு, படைகளையும் படை படையாக விரட்டி விட்டு, உடல்கள் உடைமைகளையும் சுட்டுப் பொசக்கி நம்மை அஞ்சவிக்க முன்னிற்கும் அரசின் துணி வெண்ண துணிவா! அந்த அச்சுடுத் துணி வைச் சாதிக்க 'மொசட்டும்' வரலாம்; வேறும் பல வரலாம்; வரட்டும்.

'பஞ்சமபடை வந்தாலும் — கிளி தீய பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சவமோ நாங்களெடி — கிளி தீய
ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி'
— நந்திந்தனை.

இந்த ஈழத்து மண்வாசனை இது: நாம் இதனைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோமோ? தெரியாமலேஇருந்து கொண்டிருக்கிட்டார்களா? என்பதல்ல. நம்மவர் ஆத்மீக உணர்வோட்ட அடிப்படையில் நமக்கறியாமலும் கிடந்து கொண்டிருப்பது இது. பின்வரவை முன்னுணர்ந்து சொல்லி வைத்த சிவழீயோக்கவாயிகளின் ஆப்த வாக்கியமாய் நின்று இன்றெம்மை வாழ்விக்கின்றது இது. அசூரத்துக் கக்ஷரம் ஆற்றல் பிலிற்றும் ஆப்த வாக்கியம் இது. 'ஆப்தன் உள்ளது கூறு வோன்.' அவர் கூறுவது முழுவதும் உண்மை. 'அஞ்சவமோ நாங்களெடி, ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி'

வேண்டுமானால், அஞ்சவிக்கும் சக்திகள் நமது அஞ்சாமைக்கெதிர் அஞ்சி விலகட்டும்.

வேளாண்மை வீறு குலமுதல் வருக!

சத்யபு ஷண ஏருக தர்மபோ ஷணவருக
சைவதெள வேவி கரி தாம
தத்தமள வண்ணின்று தட்டுஞூபு புற்றுங்மை
தலைகிழ்பு படுத்த மாயும்
மித்தைதூ ஷணவருக மிதுபா ஷணவருக
விதியிக முநாசார நோய்
வீலக்குபே ஷணவருக வித்யபீ ஷணவருக
மிக்கெழும் பொய்ப்ர வாக
நித்யசோ ஷணவருக நீத்கோ ஷணவருக
நேர்மையெனு மேர்க டாவி
நிகரிலர வித்திட்டு நெயநீர் பாய்ச்சிமிகு
நிவுகளங் கத்த வாழ்வு
மெத்துசமு கக்துவிளை வெய்தவுழை வேளாண்மை
வீறுகுல முதல் வருகவே
மெய்ச்சேவை மணி முடியி லக்சினையெனு வொளிரி
வீரவிறல் வேள்வ ருகவே.
— நாவலர் பிள்ளைத் தமிழ்

**பீர்லஸ் ஆறுமுகநாவலர் பணிமன்றம்
புதிய அலுவலர்கள் 1986-87**

காப்பாளர் :

சிவத்தமிழ்க்கெஸ்வி தங்கம்மா அப்பாக்குப்படி
பண்டிதர், கலைஞர் மு. கந்தையா
சிவதர்ம வள்ளல் க. கனகராசா

தலைவர் : கலாநிதி சி. க. சிற்றம்பலம்

துணைத் தலைவர் : திரு. கு. சோமசுந்தரம்
வைத்திய கலாநிதி க. பேலாடுதபிள்ளை
திரு. பொ. ச. குமாரசுவாமி

இனைச் செயலாளர் : திரு. ஆ. மகாவிங்கம்
திரு. பி. கணகசபாபதி

பொருளாளர் : திரு. அ. நல்லதம்பி

துணைப் பொருளாளர் : திரு. சி. சதாசிவம்

செயல்வை உறுப்பினர் :

திரு. மு. திருஞாணசம்பந்தபிள்ளை
திரு. சி. செ. சோமசுந்தரம்
திரு. எஸ். சோதிப்பெருமாள்
திரு. இ. திருநாவுக்கரசு
திரு. ச. விடாபகரத்சினம்
திரு. கே. மகேஷன்
திரு. சி. பொன்னையா
திரு. க. உமாமகேஸ்வரம்பிள்ளை
திரு. க. தனபாலசிங்கம்
திரு. பி. நடராசா
திரு. அ. பஞ்சாட்சரம்
திரு. கே. சண் முகநாதன்
திரு. த. இரா :சந்திரம்
திரு. து. வைத்திவிங்கம்
திரு. பே. சோமசுந்தரம்
திரு. த. திருஞனசம்பந்தர்
திரு. ப. கணேசவிங்கம்
இதழாசிரியர்

ஆரமாயிரமாக மாணவர்களை அறிவுச் சுடர்களாக நாடெங்கும் அனுப்பவேண்டும்; செல்லுமிடந்தொறும் அவர்களும் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கருதினார். ஆகவே, கூத்துடையான் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிதம்பர நகரில் ஒரு பெரிய வித்தியாசாலை ஏற்படுத்தும் எண்ணங்கொண்டார். முயற்சியில் ஈடுபட்டார், நல்ல பல திட்டங்களை வகுக்க மக்களிடையே தெரிவிக்க விரும்பினார். தமிழரைவரையும் அங்கெயலில் ஈடுபடுத்த வேண்டித் தீட்டிய திட்டங்களை அறிக்கையாக வெளியிட்டுப் பரப்பினார். அவர்தம் அளவுகடந்த தொண்டுன் ஆர்வத்தை இன்றும் யாவரும் அறியக் காட்டுவது அவ்வறிக்கையேயாம்,

(வளரும்)

நன் ஸி நாவலர் பெருமான்
பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை (1962)

நாவலர் தர்மத்தை அழியாது... (2 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்று பகர்பவனும் 'அதிபாதகர்கள்' வரிசையில் வைக்கப்பட வேண்டியவரேயாம். சிவதருமோத்தரம் தோன்றிப் காலத்தில் இந்நிலை இருக்கவில்லைப் போலும்.

நாவலர் வரலாற்றின் ஆத்மீகப் பகுதியான் 1872க்குப் பிற்பட்ட காலத்திற்கு வருவோம்.

* * *

நாவலர் ஆத்மீகச் சூழலை வளர்க்க என்னிமடாலயங்களை அமைக்க விரும்பினார். சைவ சமய நூல்கள், ஒழுக்கங்கள் பற்றிக் கற்கவும் ஆய்வுகள் நடத்தவும் உரிய இங்களாக மடங்கள் விளங்க வேண்டும் என விஷேந்தார். சைவாகம முறைப்படி சைவக் கோயில்களில் பூசைகளையும் மற்றும் கிரியைகளையும் நடத்துவதற்கு இளம் குருமாருக்கு வேண்டிய தகைமைகளையும் பயிற்சியையும் அளித்தல்; திருமுறைகளைப் பண்ணேடு ஒதுப் பழுதல்; புராண படனம், சைவப் பிரசங்கங்கள், சவபூசை, குருபூசை, மகேஸ்வர பூசை என்பனவற்றைச் சிவண்டியார்கள் நடத்துதல் என்பன இம்மடாலயங்களில் நடைபெறவேண்டும் என்ற குறிக்கோள்களை நாவலர் கொண்டிருந்தார். இவற்றையெல்லாம் செயற்படுத்துவதற்கு உகந்த இடம் ஒன்றைச் சைவ மக்களின் புனித தலமான நல்லூர்க்கந்தசுவரம் கோயிலுக்கு அருகாமையில் தேடிக்கொண்டிருந்தார் நாசவர்!

இறைவன் சித்தப்படி, ஒரு சைவ அன்பர் 1874 ஆம் ஆண்டு நாவலரின் நோக்கங்களை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு, நல்லூர் தெற்கு வீதியில் அமைந்திருந்த தமது நிலத்தை நாவலருக்கு அறுதியாக விற்க முன்வந்தார். இவ்வன்பரின் பெயர் சுப்பையா கார்த்திகை ஆகும். காணியை நாவலருக்குக் கையளிக்கும் போது உறுதியில் பின்வரும் நிபந்தனைகளையும் இடம் பெறச் செய்துள்ளார்:

"I Suppiyah Kartigesu of Nallur do hereby sell my above described land to Sri La Sri Arumuka Navalar for the purpose of founding a Saivaprakasa Madalayam in which to organise and conduct Siva Pooja, Maheswara Pooja, recital and expounding of Saiva Puranas, Delivering Saiva Religious discourses all to be done by the said Navalar and after him by those disciples arranged by him to manage his school."

இங்கு குறிப்பிட்ட காணியை நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலின் தெற்கு வீதியில் அமைந்துள்ள "அம்மையன் வளவு" ஆகும். இதன் நிலப்பரப்பு 5 பரப்பும் 12 குளிகளும்.

இக் காணியில் தற்காலிக கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஒதுவார்மூர்த்திகளை அழைப்பித்துப் பண்ணிசை வகுப்புக்கள் நடத்தப் பட்டன. நல்லூர்க்கந்தசுவாமி கோயில் உற்போட்டு ஒதுப்பட்டன.

சுவ காலங்களில் திருமுறைகள் இவர்களால் பண்ணேடு ஒதுப்பட்டன.

வண்ணார் பண்ணையிலுள்ளது. இராகவப்பிள்ளைகு. செல்வநாயகம்பிள்ளை என்னும் இருவராலும் தெற்குவீதியிலுள்ள மடம் கட்டுவிக்கப்பட்டது. எனக்கனகரத்தின் உபாத்தியார்யர் எழுதிய "நாவலர் சரித்திரம்" கூறுகிறது. திருமுறை வகுப்புக்கள், மகேஸ்ரபூசை, சிவபூசை, புராணபடனம் என்பன ஒழுங்காக நடைபெற்றன. கந்தசுவாமி கோயில் திருவிழாவின்போது கேவாரத் திருக்கூட்டச் சிறப்பையும் சுவாமிக் தப்பிஸ்னல் திருமுறைகளை ஒதுவுதால் சனங்களுக்கண்டாகும் கடவுட்பக்தியையும் இவ்வியாழப்பாணச் சனங்களுக்குக் காட்ட நினைத்தநாவலர். திருவாவடுதுறையினிறும் ஒதுவார்களை அழைப்பித்து இக்கைங்கரியங்களில் ஈடுபோடுத்தினார். கோயிலின் தெற்கு வீதியில் இம்மடம் அமைந்திருந்து தமையின் காரணமாக கோயிற் குழநில் சைவமண்ணகமற்றினது.

ஆயினும் நிரந்தரமாக இம்மடாலயத்தை நிலைபேறு கொள்ளச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த வேள்ளையில் 1874இல் அதாவது இக்காணியைப் பெற்ற ஐந்தாண்டிற்குள் நாவலர் இறைவன்டி சேர்ந்து விட்டார்கள். சைவ உலகம் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான்.

ஆறுமுக நாவலரின் நாற்றுண்டு விழா எடுப்பதற்கு முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன், அதாவது 1976 இல் நாவலர் குருபூசை நல்லை நாவலர் மணி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற போது பண்டிதமணி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது:

"முன்று வருடங்களின் பின் நாற்றுண்டு விழா வெகு சிறப்பாக இங்கு நிகழும். இந்த இடம் அழகிய கட்டிடங்கள் அமைந்ததாய் குருகுல வதபுக்கள், பண்ணிசை வகுப்புக்கள், புராணபடன வகுப்புக்கள், சைவப்பிரகாசப் பயிற்சி வகுப்புக்கள் கொண்டதாய் மினிருமன்பது பூரண நம்பிக்கை. அப்பொழுது நாவலர் பெருமானின் ஆத்ம சக்தி மகாசாந்தி யெய்தி நாவலர் பணிச் சபைக்கு நல்லாசி வழங்கும்."

இந்தப் பத்து ஆண்டுகளுக்குள் தான் எவ்வளவு மாற்றங்கள். எது எவ்வாறிருப்பினும் நாவலர் வழி வந்த பண்டிதமணியின் நம்பிக்கை வீண்போக மாட்டாது என்பது எமது நம்பிக்கை. காலம் பதில்கொல்லும்,

நாவலர் நிலை இங்ஙனமாக பண்டிதமணியின் பின்வரும்கூற்றும் பெரிதும் சிந்தனைக்குரிப்பது.

"பெரிய தருமத் தாபணங்களை இறுப்ப பற்றிக் கொண்டு 'உலகத்துக்குக் கருத்தா நாமே' என்பார்நிலையும், அத்தாபணங்களிலே தொங்கிக் கிடப்போர்நிலையும் ஆராய்ச்சிக்கு எடுக்கப்படுமானால், அங்கொடை வாசிகளின் நிலை மிக மிக உயர்ந்துதோன்றும் போலும். பிறரை ஏமாற்றித் தாமும் ஏமாந்துபோவதே. மனித சரித்திரமாயிருக்கின்றது. 'ஓகோ உலகம் இதனைச் சிந்தியாதிருப்பதென்னேயா!' (மறுபக்கம் பார்க்க)

